

Indflydelse paa Valget af Medlemmer, og denne Minoritet maatte saaledes i ethvert Fald ansee det for rigtigt, at Bestidderne af Eiendomme af det fornævnte Hartkornsbetøb, naar en Forandring skulde skee, ikke blot med Hensyn til Valgbarheden, men ogsaa hvad Valgretten angaaer, bleve stillede i Sædegaards- eiernes Sted.

Denne Forskjellighed i Ansuelserne blandt Udvalgets Medlemmer tør vel ansees som tilstrækkelig Bidnesbyrd om den Banskfeligbed, det vil have, at forene Stemmerne i Thinget om den nye Ordning af Amtsraadene; og hvad der i særdeles høi Grad vil forøge denne Banskfeligbed, det er den Omstændighed, at her kun vil være Tale om en Reform i en enkelt Retning, hvorfor dennes Betydning saavel med Hensyn til den derved midlertidigen frembragte Tilstand, som navnlig med Hensyn til dens Indflydelse paa den endelige Ordning af Communalvæsenet, upaatvivleligen vil være understøttet er meget forskjellig Opfattelse.

Udvalget troer derhos, at den Betænkelig- hed ikke ganske tør oversees, at en saadan partiel Forbedring af Communallovgivningen muligens kunde medføre en Udsættelse af den endelige Reform af Communalloven, hvilken dog, selv efter en saadan partiel Forbedring, maa ansees som saa vigtig og paatrængende, at der er al Opfordring til ikke letteligen at foretage noget Skridt, som kunde medføre en Forhaling af samme.

Det maa endeligen bemærkes, at der er saare liden Sandsynlighed for, at dette Lovforslag vil kunne blive behandlet i denne Session, endog blot i Folkethinget, og da derhos Valgene til Amtsraadene for den indværende 4de Valgperiode (1851—54) ville have fundet Sted, forinden der i alt Fald er nogen Mulighed for at det foresliggende Lovforslag kunde blive til Lov; og den nye fuldstændige Communallov dog vel med fuld Føie tør ventes at ville udfomme forinden de næste Amtsraadsvalg skulde foregaae, saa vilde Betydningen af det heromhandlede Forslag, hvis det blev til Lov, alene, ifølge Bestemmelsen i § 3, kunne komme til at bestaae i en Annullering af de Valg, der alt have fundet Sted i Overensstemmelse med den nu

gjældende Lovgivning, hvilket Udvalget dog ikke kan finde heldigt eller ønskelig.

Udvalget maa saaledes eenstemmigen foreslaa Thinget at gaae ind paa det heromhandlede Lovforslag.

Sluttelig kunne de Undertegnede Hæfkerup, J. G. Larsen og Rotwitt ikke undlade at udtale den Ansuelse, at den Lehnbesidderne ved Frd. 13de Aug. 1841 § 24 indrømmede Ret til at indtræde i Amtsraadet er bortfalden ved Grundlovens § 97. Ligesom Privil. 25de Mai 1671 overalt forudsætte, at den Overøvrighedsmyndighed og andre lignende særegne Forrettinger, som det tillades Besidderne af Grevskaber og Friherkskaber at udøve paa disse, ere tillagte disse Besiddere i Egenkab af Lehnsgrever og Lehnsbaroner, eller at den personlige lehnsadelige Stand er en Hovedbetingelse for disse Rettigheders Udøvelse, saaledes maa Formodningen ogsaa være for, at den samme personlige Egenkab er forudsat, naar der i senere Love tillægges „Lehnbesiddere“ slige Rettigheder, hvilket ogsaa bestrykes ved Indholdet af en stor Mængde herhenhørende Bestemmelser, der bruge Betegnelserne „Lehnbesiddere“ og „LehnsGrever og Baroner“ som eenstyrdige Udtryk. At i Særdeleshed ogsaa Frd. 13de Aug. 1841 kun har taget Udtrykket „Lehnbesidder“ i denne Betydning, bestrykes derhos deels ved Motiverne, navnlig den deri forekommende Henviisning til Anordn. 29de Juli 1814 § 41 (Roeskilde Standertid. 1840 S. 401), deels ved den Forfættelse i Forordningens § 28, at Lehnbesidderne ikke kunne udøve den dem tillagte Ret til at være Medlemmer af Amtsraadet, uden ved at møde personlig sammesteds, naar dette sammenlignes med, hvad der i Forordningens §§ 2 og 4 er bestemt med Hensyn til dem, der blot paa Grund af en større Grundbesiddelse uden Valg kunne tiltræde Sogneforstanderskaberne. Men, om end Frd. 13de Aug. 1841, sammenholdt med den tidligere Lovgivning, kunde efterlade nogen Tvivl i den anførte Henseende, syntes denne aldeles at maatte bortfalde ved Frd. 25de Oct. 1843 § 4, der, som det forekommer os, paa det Bes